

अणितव्यम्,	आणयितव्यम्,	अणिणिषितव्यम्;
अणनीयम्,	आणनीयम्,	अणिणिषणीयम्;
आण्यम्,	आण्यम्,	अणिणिष्यम्;
ईषदणः, दुरणः, स्वणः;	ईषदाणः, दुराणः, स्वाणः;	
अण्यमानः,	आण्यमानः,	अणिणिष्यमाणः;
आणः,	आणः,	अणिणिषः;
अणितुम्,	आणयितुम्,	अणिणिषितुम्;
आ ¹ ण्टिः, आणना, अणिणिषा, आणिणयिषा;		
अणनम् ^A ,	आणनम्,	अणिणिषणम्;
अणित्वा,	आणयित्वा,	अणिणिषित्वा;
प्राण्य,	प्राण्य,	प्राणिणिष्य;
आणम् २,	आणम् २,	अणिणिषम् २;
अणित्वा २,	आणयित्वा २,	अणिणिषित्वा २;

(19) “अत सातत्यगमने” (I-भ्वादिः-38-सक. से. पर.)

‘बन्धनेऽन्तति, सातत्यगमनेऽतति, चिन्तयेत् ।’ (श्लो. 94) इति देवः ।

सातत्यगमनम्=सन्ततगमनम् ।

आतकः-तिका,	आतकः-तिका,	अतितिषकः-षिका;
अतिता-त्री,	आतयिता-त्री,	अतितिषिता-त्री;
(अ) अतन्-न्ती,	आतयन्-न्ती,	अतितिषन्-न्ती;
अतिष्यन्-न्ती-ती,	आतयिष्यन्-ती-न्ती,	अतितिषिष्यन्-न्ती-ती;
आतयमानः,	आतयिष्यमाणः;	
अत्-अतौ-अतः,	मार्गात्;	
(आ) अतितम्-तः-तवान्,	आतितः,	अतितिषितम्-तः-तवान्;

1. ‘अनुनासिकस्य—’ (6-4-15) इति उपधादीर्घः । छुवम् ।

अ. ‘ग्रामं ग्रामाय वा अतन्-’ इत्यत्र ‘गत्यर्थकर्मणि—’ (2-3-12.) इत्यनेन द्वितीयाच्चतुर्थ्यो भवतः ।

आ. ‘अतितो ग्रामम्, अतितो ग्रामः, अतिते देवदत्तेन, इदमेषामतितम् ।’ इत्यादौ ‘गत्यर्थकर्मक—’ (3-4-72) इति, ‘क्तोऽधिकरणे च ध्रौव्यगति—’ (3-4-76) इति च क्रमेण कर्तृ-कर्म-भाव-अधिकरणेषु क्तः प्रत्ययः ।

A. ‘कंसानुरोधेन हन्मतिमयुगन्धः शेषं व्यसृज्यत पटौघमलिश्यमानम्’ (धा. का. 2-62)